

kravene gør produkterne så dyre, at det ikke kan betale sig at fremstille dem.

Spørgeren beder om, at ministeren i svaret udtrykkeligt oplyser, om ministeriet er bekendt med andre eksempler på, at producenter, herunder danske producenter (og i bekræftende fald, hvilke) tvinges til at ophøre med fremstillingen af eller kosttilskud på grund af nye myndighedskrav.

Tusinder af forbrugere over alt i Europa har den opfattelse, at kosttilskudsdirektivet hovedsagelig har det formål at skulle beskytte medicinalindustriens markedsandele mod forbrugernes ønske om alternative, ikke-kemiske, lægemidler. Spørgeren opfordrer ministeren til i sit svar at tage stilling til denne udbredte opfattelse.

Svar (4/9 03)

Fødevareministeren (Mariann Fischer Boel): Kosttilskudsdirektivet er vedtaget med henblik på at opnå en harmonisering på det europæiske marked mht. kosttilskud.

Med kosttilskudsdirektivet er der fastsat regler for, hvilke vitaminer og mineraler og hvilke kilder til disse vitaminer og mineraler, der må anvendes i kosttilskud.

Sammenlignet med reglerne i den gamle kosttilskudsbekendtgørelse udvider direktivet samlet set anvendelsesområdet for kosttilskud. I Danmark er det fortsat de samme vitaminer og mineraler, der må anvendes, og der er ikke meget forskel på, hvilke vitamin- og mineraler, der må anvendes i kosttilskud. I alt er der 14 kilder af ca. 120, der pt. ikke er opført på kosttilskudsdirektivets liste, men som før var tilladt i Danmark. Disse kilder kan dog stadig anvendes, såfremt Den Europæiske Fødevarsikkerhedsautoritet ikke afgiver negativ udtalelse på Danmarks forespørgsel om optagelse på listen. I kosttilskudsdirektivet er godkendt 13 kilder til vitaminer og mineraler, som tidligere ikke var godkendt i Danmark. Disse må derfor nu anvendes i Danmark.

De maksimum- og minimumsgrænser, der nu er i den danske bekendtgørelse om kosttilskud, er de samme som i den gamle bekendtgørelse. Der er endnu ikke fastsat fælles regler i EU for maksimum- og minimumsgrænser. Der vil desuden fortsat være mulighed for individuel godkendelse af andre vitaminer og mineraler og kilder hertil, såfremt Fødevaredirektoratet vurderer,

at den påtænkte anvendelse af næringsstoffet er relevant i ernæringsmæssig henseende. Producenten kan samtidig sende en anmodning til Kommissionen om, at det pågældende stof bliver godkendt i EU.

Produkter i Danmark, der indeholder de hidtil tilladte kilder til vitaminer og mineraler kan sælges indtil den 31. december 2009, medmindre Den Europæiske Fødevarsikkerhedsautoritet afgiver en negativ udtalelse om disse stoffer.

Kosttilskud, som ikke indeholder vitaminer og mineraler, men som sælges med et andet ernæringsmæssigt og/eller fysiologisk formål, kan sælges, såfremt det ikke sælges med formål, der er indeholdt i definitionen på lægemidler. Direktivet medfører i den henseende en udvidelse, idet det ikke efter de tidligere regler var tilladt at markedsføre produkter, der alene havde en fysiologisk virkning som kosttilskud. Produkter, der sælges med lægemiddelformål, må imidlertid ikke sælges som kosttilskud.

Der er pt. ikke kendskab til eksempler på danske producenter, der bliver hindret i at fremstille kosttilskud, der tidligere har været fuldt lovlige og tilgængelige for danske forbrugere.

Der kan være danske produkter, der indeholder en eller flere af de 14 kilder til vitaminer og mineraler, som måske ikke længere er tilladt efter 2009. Hvorvidt det efter 2009 fortsat vil være tilladt at bruge disse kilder, vil afgøres af Den Europæiske Fødevarsikkerhedsautoritet. Denne afgørelse kan træffes på et tidligere tidspunkt, hvis Den Europæiske Fødevarsikkerhedsautoritet afgiver negativ udtalelse om brugen heraf.

I medlemsstater, hvor der ikke tidligere har været regulering mht. vitaminer og mineraler og kilder hertil, eller hvor reguleringen har været mindre restriktiv end kosttilskudsdirektivet, betyder den harmonisering, vi har ønsket, at der er produkter, der ikke længere kan sælges som kosttilskud.

Alternative, ikke-kemiske lægemidler er ikke kosttilskud, og derfor ikke omfattet af fødevarerloven, men lægemidler, der hører under lægemiddellovgivningen. Sådanne produkter godkendes af Lægemiddelstyrelsen som almindelige lægemidler, vitamin- og mineralpræparater, naturlægemidler eller homøopatiske, herunder antroposofiske lægemidler. Vedtagelsen af kosttilskudsdirektivet betyder ingen ændring i den henseende.